

Jesaja 44 – Jahve, kaiken luoja, Israelin lunastaja ja pelastuskallio

Jesaja:

44:1 Mutta nyt kuule, Jaakob, minun palvelijani, ja Israel, jonka minä olen valinnut.

44:2 Näin sanoo Jahve, sinun luoja, joka on valmistanut sinut hamasta äidin kohdusta, joka sinua auttaa: Älä pelkää, minun palvelijani Jaakob, sinä Jesurun, jonka minä olen valinnut.

44:3 Sillä minä vuodatan vedet janoavaisen päälle ja virrat kuivan maan päälle. Minä vuodatan henkeni sinun siemenesi päälle ja siunaukseni sinun vesipurojen partaalla.

44:4 niin että ne kasvavat nurmikossa kuin pajut vesipurojen partaalla.

44:5 Mikä sanoo: "Minä olen Jahven oma", mikä nimittää itsensä Jaakobin nimellä, mikä piirtää käteensä: "Jahven oma", ja ottaa Israelin kunnianimeksensä.

44:6 Näin sanoo Jahve, Israelin kuningas, ja sen lunastaja, Jahve tsavaot (Herra Sebaot, sotapäällikköjen herra): "Minä olen ensimmäinen, ja minä olen viimeinen, ja paitsi minua ei ole yhtäkään elohimia (Jumalaa).

44:7 Kuka on minun kaltaiseni? Hän julistakoon ja ilmoittakoon ja osoittakoon sen minulle, siitä alkaen kuin minä perustin ikaikojen kansan. He ilmoittakoot tulevaiset, ja mitä tapahtuva on.

44:8 Älkää vavisko älkääkä peljätkö. Enkö minä aikoja sitten antanut sinun kuulla ja sinulle ilmoittanut, ja te olette minun todistajani: Onko muuta eloahia (Jumalaa) kuin minä? Ei ole muuta pelastuskalliota, minä en ketään tunne....

44:24 Näin sanoo Jahve, sinun lunastajasi, joka on valmistanut sinut hamasta äidin kohdusta: Minä olen Jahve, joka teen kaiken, joka yksinäni jännitin taivaan, joka levitin maan - kuka oli minun kanssani? -

44:25 joka teen tyhjäksi valhettelijain merkit, teen taikurit tyhmiksi, joka panen tietäjät peräytymään ja muutan heidän tietonsa typeryydeksi.

Jätin osan luvusta pois, koska sillä ei ole suurta merkitystä oikean ymmärryksen saamiseksi.

Kolmiyhteiseen jumalaan uskovat näkevät tässä herran Jeesuksen Jahvena, joka on luonut taivaan ja maan, ja joka on Israelin isä, lunastaja ja pelastuskallio. Tämä Jahve (Jeesus) on heidän mielestään sama kuin Ilmestyskirjan Jeesus, joka "tulee pian" (Ilm 22:12-13): hän on ensimmäinen ja viimeinen, herra Jumala, kaikkivaltias (viittauksena virheellisesti Ilm 1:8 ja 4:8, jotka puhuvat vain isästä kaikkivaltiaana Jumalana ja kaiken luoja).

Tällaiseen tulkintaan voidaan päätyä, kun yhdistellään jakeita mielivaltaisesti toisiinsa ennalta totena pidetyn opin tueksi. Tarkka Raamatun tutkiminen paljastaa tämän tulkinnan virheelliseksi.

Jeesuksen kristuksen ilmestyksen alussa Johannes lähettää terveiset isältä Jumalalta ja herralta Jeesukselta kristukselta, niin kuin apostoleilla oli tapana tehdä. Hän sanoo vain isästä Jumalasta sanat "joka on ja joka oli ja joka tuleva on" (Ilm 1:4), mutta Jeesuksesta hän sanoo, että tämä on "uskollinen todistaja, kuolleiden esikoinen ja maan kuningasten hallitsija, joka on päästänyt meidät synneistämme verellään ja tehnyt meidät kuningaskunnaksi, papeiksi Jumalalleen ja isälleen, jolle kuuluu kunnia ja voima aina ja iankaikkisesti" (j.5-6). Johannes kuvaa Jeesuksen siis ainoastaan ihmisenä tässä kohdassa, ei lainkaan Jumalana kaikkivaltiaana.

Tässä erotetaan siis toisistaan isä, joka "on ollut, on ja on tuleva" kaikkivaltias Jumala, mikä sanotaan vielä uudelleen saman luvun jakeessa 8 ja jakeissa 4:8, 11:17, 16:5-7 ja 21:5-7. Kaikissa näissä kohdissa viitataan siihen valtaistuimella istuvaan, joka kuvataan teurastetusta karitsasta erillisenä luvuissa 4 ja 5. Isä istuu valtaistuimella ja hänelle annetaan kunnia taivaan ja maan luomisesta, mutta Jeesus on teurastettu karitsa, joka saa oman kunniansa siitä hyvästä, että on uhrannut itsensä viattomana ja synnittömänä uhrina isälleen Jumalalle (Ilm 1:17-18; 2:8; 22:12-16). Niin kuin näistä kaikista kohdista käy ilmi, on tämä Jeesus Daavidin jälkeläinen eli ihminen, joka on kuollut, mutta jonka isä on herättänyt ylös kuolleista ja korottanut valtaistuimelleen (Ilm 22:1-5).

Kun Jeesus saapuu pelastukseksi häntä odottaville ja tuomioksi muille (Hebr 9:25-28), niin me näemme vain yhden herran ja kuninkaan, Jeesuksen kristuksen, mutta emme isää muuten kuin siten, että hän asuu poikansa ruumiissa, niin kuin asui jo apostolien aikana (Joh 14:9-11).

Me voimme nähdä isän Jumalan hengen silmin jo nyt, jos ymmärrämme, että hän asuu poikansa ruumiissa (3Joh 1:11). Ne eivät voi nähdä Jumalaa, jotka luulevat, että Jeesus on itse se Jumala, joka hänessä asuu, sillä Jumalaa ei voida nähdä luonnollisin silmin, koska hän on näkymätöntä henkeä (Joh 1:18, 4:24; 1Joh 4:12; 1Tim 6:13-16). Tuomas näki isän Jumalan Jeesuksen ylösnousseessa ruumiissa, mutta ne, jotka luulevat Jeesuksen olevan se Jumala, joka hänessä asuu, eivät voi nähdä Jumalaa (Joh 20:24-31; 14:1-11). He luulevat, että ihminen kristus Jeesus on Jumala, vaikka ainoa totinen Jumala ja valtiias on isä hänen ruumiissaan/ sydämessään!

Miksi sitten Jeesus sanoo, että "minä olen ensimmäinen ja viimeinen, A ja O, alku ja loppu (Ilm 22:13; 1:17)? Siksi, että Jeesus on ensimmäinen kuolleista herätettyjen joukossa ja hänestä on alkanut uusi luomakunta, jonne Jumalan "uudet ihmiset" kuuluvat (2Kor 5:17; Efe 2:10-22; 4:24). Juuri tästä syystä Jeesusta sanotaan "Jumalan luomakunnan aluksi" (Ilm 3:14). Jumala on luonut kristuksessa, kristukseen ja kristuksen kautta valtaistuimet, herraudet, hallitsijat ja valtiaat, eli uuden luomakunnan vanhurskaat ihmiset, jotka saavat aikanaan istuutua valtaistuimille ja hallita yhdessä kristuksen kanssa "tulevassa maailmassa" (Kol 1:15-23; Ilm 20:4).

Huomaa, että Ilm 3:14 ja Kol 1:15-23 puhuu vain uusien Jumalan ihmisten luomisesta, ei nykyisten taivaiden, maan ja meren ja niissä elävien luomisesta. Jeesusta sanotaan esikoiseksi näissä kohdissa (vrt. Ilm 1:5) siksi, että hän on ensimmäinen ihminen, jonka Jumala on herättänyt ylös kuolleista ja kristuksen ylösnousemisen kautta meidät on vanhurskautettu ja synnytetty uuden luomakunnan Jumalan kansan jäseniksi (1Piet 1:1-5; Room 4:25; 5:12-21; 15:12-59).

Sen sijaan, että sanotaan vanhan käännöksen mukaan Jeesuksen olevan alku ja "loppu", olisi oikeampaa sanoa hänen olevan "alku ja päämäärä", sillä uusi luomakunta ei tietystikään pääty kristukseen vaan alkaa hänen ylösnousemuksestaan ja jatkuu aina ja iankaikkisesti, kun valitut ja pyhät saavat samanlaisen kuolemattoman ja katoamattoman ruumiin kuin meidän herrallamme on (1Kor 15:12-59). Huomaa vielä se, että se "toinen ihminen" tai "viimeinen ihminen", joksi Jeesusta viitteenä olevassa Paavalin kirjeen kohdassa sanotaan, todistaa nimenomaan sen, että Jeesus on ihminen eikä mitään muuta!

Vanha testamentti on yksiselitteinen sen suhteen, että vain isä Jumala on ainoa totinen Jahve, vaikka hän antaa enkelien (2Moos 3:1-14; 3:19; 14:21; 23:20-23; Ut vahvistaa, että kyse on enkelistä, ei herrasta Jeesuksesta, Apt. 7:30-53; Gal. 3:19-20; Hebr 2:2; Joh 1:17) ja poikansa (Sak 14:1-9; Apt 1:9-11) käyttää hänen nimeään ja esiintyä siinä nimessä Jumalan täydellä arvovallalla (Joh 5:43).

Kun siis Jeesus saapuu taivaasta takaisin, niin myös isä saapuu hänen kanssaan, mutta isä asuu pojan sydämessä eikä poika ole se Jumala (isä), joka hänessä asuu. Jos tätä ei ymmärretä, niin on jouduttu pahasti harhaan ja korotettu ihminen kristus Jeesus isän vertaiseksi Jumalaksi ja kaiken olevaisen luojaksi, vaikka hän on vain ihminen, jonka isä Jumala on ja jonka isä Jumala on korottanut kaikkien luotujen herraksi ja kuninkaaksi.

Huomaa se, että antikristus korottaa itsensä Jumalaksi ja kaiken luojaksi, vaikka on ihminen, ja se "toinen henki", joka jäljittelee Jumalan pyhää henkeä, korottaa sen "toisen Jeesuksen" Jumalan vertaiseksi ja kaiken luojaksi (2Tess 2; 2Kor 11:4; Jes 14:1-19; Hes 28:1-19). Ja juuri tästä väkevästä eksytyksestä ja antikristuksen hengessä vaeltavista Johannes varoitti: niistä, jotka eivät tunnusta, että Jeesus on täydellisesti ihminen eikä mitään muuta, niistä, jotka sanovat Jeesuksen olevan "ihminen ja Jumala yhtä aikaa" tai "Jumala ihmisen ruumiissa" tai "ihminen ja jokin henkiolento, jotka ovat sulautuneet yhdeksi olennoksi olematta kaksi olentoa" tms. (1Joh 2:18-28; 4:1-5:13; 2Joh 1:7-11).

Kristus Jeesus on Jumalan poikanakin "vain" ihminen (Matt 1:17-25; Luuk 1:26-37) ja häntä sanotaan Jumalan pojaksi siitä syystä, että luvattua kuningasta ja [kristusta piti kutsuttaman Jumalan poikaa ja Jumala on hänen isänsä](#). (2Sam 7:8-16; 1Aik 17:13; 22:10; 28:6-7; Psa 2:7) Joka ei tunnusta sitä, että Jeesus kristus on ihminen eikä mitään muuta, on eksynyt ja seuraa antikristuksen henkeä, vaikka ei uskoisi kolmiyhteiseen jumalaan samalla tavalla kuin katolinen kirkko ja sen tyttäret.

Kouluja käymätönkin ymmärtää, että ihminen on eri olento kuin Jumala ja ihminen on eri olento kuin jokin taivaallinen henkiolento, eikä sellainen ole ihminen ollenkaan, joka on henkiolentona sulautunut yhteen ihmisen kanssa: sellainen on hybridi, ei täydellisesti ihminen, niin kuin meidän herramme Jeesus kristus täydellisesti ihminen on, eikä ole mitään muuta sen lisäksi. Ja tämän ihmisen kristuksen Jeesuksen meidän taivaallinen isämme on korottanut yli enkelien ja yli kaikkien luotujen "tulevassa maailmassa", sillä me emme vielä näe kaikkea alistetuksi herran Jeesuksen valtaan (Hebr 2:5-3:1; 1Kor 15:24-28).

Vanhan testamentin mukaan isä Jumala on ainoa Jahve, kun Jahvella tarkoitetaan kaiken olevaisen luoja, taivaan ja maan ja meren ja kaiken niissä olevien luoja. Tämä sanotaan suurimmassa käskyssä, sen alussa (rakkauden kaksoiskäskyn mukaan meidän tulee rakastaa yhtä ainoaa Jumalaa yli kaiken ja lähimmäistä niin kuin itseämme):

"Kuule Israel! Jahve sinun elohimisi on yksi ainoa Jahve!" (5Moos 6:4)

"Herra meidän Jumalamme, herra on yksi ainoa!" (Mar 12:29)

Sama asia toistetaan monissa eri kohdissa, mm. 5Moos 4:35, 39; 1Kun 8:60; Neh 9:6; 2Sam 7:22; Psa 83:17-19; Jes 43:1-9; 45:1-7, 14-18, 21-22). Näissä kohdissa ei mainita lainkaan messias Jeesusta, joka on profeettojen ennustuksen mukaan pelkästään ihminen, ei Jumala, joka on luonut kaiken, eikä myöskään jokin taivaallinen henkiolento, joka olisi käyskennellyt profeettojen ja patriarkkojen keskuudessa ja ilmestynyt heille ruumiillisessa muodossa vähän väliä. Kaikki nämä Jahven nimeä tai jumalana esiintyneet olennot ovat enkeleitä, ei herra Jeesus kristus, joka on ihminen, eikä ollut silloin vielä syntynyt.

Osassa näistä kohdista sanotaan selvästi se, että Jeesus on ihminen ja Jumalan palvelija. Esimerkiksi profeetta Naatanin kautta tullessa profetiassa sanotaan Jeesuksen olevan Daavidin jälkeläinen ja Jahve kuvataan tästä messiaasta erillisenä olentona (2Sam 7:8-29). Jesajan kirjan 42. luvussa

sanotaan Jeesusta Jahven eli isän Jumalan palvelijaksi ja vain isän sanotaan luoneen taivaan ja maan ja kaiken niissä olevan (Jes 42:1-8). Ja tämä isä panee palvelijansa pakanoiden valkeudeksi: poika ei itse sitä asemaa itselleen ota vaan isä antaa sen hänelle, niin kuin kaikkialla Raamatussa todistetaan (Psa 2; 45; 110; Matt 28:18; Joh 5:17-30). Jeesus sanoo saaneensa kaiken isältään (Joh 5:17-30; Matt 28:18); kristuksella ei ole siis mitään omaa, jota hän ei olisi saanut isältään! (Apt 2:36; Efe 1; 1Piet 3:22, jne.).

Jos Jeesus olisi iankaikkinen Jumala, niin hänestä ei sanottaisi tällä tavalla; häntä ei alistettaisi isän valtaan eikä hän olisi isästään millään tavalla riippuvainen, mutta nyt hän sanoo "itsestäni minä en voi mitään tehdä" ja viittaa tällä tulevaan maailmaan, kun hän herättää ylös kuolleet puhumalla isänsä Jumalan sanoja ja tuomitukseen heidät isän tahdon mukaan (Joh 5:17-30). Jeesus ei ole ollut isästään täysin riippuvainen ja alamainen hänelle vain ennen kuolemaansa ristillä vaan myös sen jälkeen ja ikuisesti.

Miksi sitten Jahvea sanotaan Israelin lunastajaksi ja pelastajaksi, pelastuskallioksi? Eikö Jeesuksesta sanota sitä samaa? Ja eikö se todista sitä, että Jeesus on Jahve, kaikkivaltias Jumala, taivaan ja maan luoja?

Huomaatko, että tässä ajatusmallista riistetään isältä kunnia pois perimmäisenä luojana, lunastajana, pelastajana ja tuomarina? Isä on luonut kaiken sanallaan ja sen kautta, ja antanut elämän ja hengen kaikille olennoille (Apt 17:22-30; Psa 33:6-9). Isä lunastaa Israelin ja on lunastanut meidät lähettämällä poikansa maailman vapahtajaksi! Isä on lunastanut ja pelastanut meidät poikansa kautta! Isä tuomitsee maailman poikansa kautta (Apt 17:30) – pojan, jonka on pelastanut herättämällä hänet ylös kuolleista! (Hebr 5:7; 13:20-21)

Monet riistävät isältä senkin kunnian, että isä on pelastanut poikansa kuolemasta. He luulevat, että Jeesus on Jumalana pelastanut itse itsensä ja niinhän sen pitäisi ollakin, jos Jeesus todella olisi Jumala, mutta koska hän ei ole Jumala eikä hänestä isän vertaista Jumalaa koskaan tulekaan, eikä hän sellaista edes koskaan tavoittele, niin isän täytyi pelastaa oma poikansa kuolemasta tai muuten hän olisi jäänyt ikuisesti kuolemaan ja paholainen olisi saanut "pitää tuonelan ja kuoleman avaimet" hallussaan (Hebr 2:5-18; 2Tim 1:10; Ilm 1:17-18; 2:8; 3:12, 21).

Jesaja sanoo isää Jahvea Israelin lunastajaksi ja pelastuskallioksi yksinkertaisesti siitä syystä, että isä on pelastussuunnitelman takana ja on perimmäinen lunastaja ja pelastaja. Jeesusta sanotaan lunastajaksi ja pelastajaksi vain siitä syystä, että isä on hänet lähettänyt maailman vapahtajaksi ja Jeesus on suostunut siihen tehtävään vapaaehtoisesti, vaikka hänellä on ihmisenä oma tahtonsa (Matt 26:39). Jeesus rukoili isäänsä ja alistui hänen tahtoonsa, vaikka hän kysyi ihmisenä isältään helpompaa tietä kuin ristin kärsimyksen ja kuoleman syntisten edestä.

Juuri tämän poikansa vapaaehtoisen uhrautumisen ja synnittömyyden ansiosta isä Jumala on korottanut hänet kaikkien luotujen yläpuolelle. Jeesus ei palannut siihen asemaan, joka hänellä oli ennen maailman perustamista henkiolentona vaan isä korotti hänet kansansa ylimmäiseksi papiksi ja herraksi ja kuninkaaksi ensimmäisen kerran vasta sen jälkeen, kun oli herättänyt hänet kuolleista ja ottanut tykönsä taivaaseen.

Jeesus ei ole ollut ylimmäinen pappi ja kuningas ikuisesti, sillä pappia ja kuningasta tarvitaan vain silloin, kun on ihmisiä joita pappina palvella ja kuninkaana hallita. Vanhan liiton aikana oli ylimmäiset papit Leevin ja Aaronin jälkeläisten joukosta valittuna, mutta uudessa liitossa on

ylimmäisenä pappina Jumalan poika, joka ei ole Leevin suvusta vaan on noussut Juudasta ja tullut ylimmäiseksi papiksi Melkisedekin järjestyksen mukaan, josta ei ole säilynyt sukuluetteloa meille asti (Hebr 5 ja 7).

Raamattu todistaa näistä asioista yksiselitteisesti ja hyvin selvästi:

"Kuunnelkaa, te taivaat, kun minä puhun, ja kuulkoon maa minun suuni sanat! Sateena pisaroikoon minun opetukseni, kasteena valukoon puheeni niin kuin vihma vihannalle, niin kuin sadekuuro ruohikolle. Sillä minä julistan Jahven nimeä; antakaa kunnia meidän elohimillemme. **Hän on kallio**; täydelliset ovat hänen tekonsa, sillä kaikki hänen tiensä ovat oikeat. Uskollinen eel (Jumala) ja ilman vääryyttä, vanhurskas ja vakaa hän on. Heidän menonsa oli paha häntä kohtaan, he eivät olleet hänen lapsiansa, vaan häpeäpilku - tuo nurja ja kiero sukupolvi! Niinkö sinä maksat Jahvelle, sinä houkka ja tyhmä kansa? Eikö hän ole sinun isäsi, joka sinut loi? Hän sinut teki ja valmisti." (5Moos. 32:1-6)

Tässä on puhe pelkästään isästä Jumalasta, ei Jeesuksesta hänen ohellaan tai pelkästään Jeesuksesta.

"Sillä se on hyvää ja otollista Jumalalle, meidän vapahtajallemme, joka tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden. Sillä yksi on Jumala, yksi myös välimies Jumalan ja ihmisten välillä, ihminen kristus Jeesus, joka antoi itsensä lunnaiksi kaikkien edestä, josta todistus oli annettava aikanansa, ja sitä varten minä olen saarnaajaksi ja apostoliksi asetettu - minä puhun totta, en valhettele - pakanain opettajaksi uskossa ja totuudessa." (1Tim 2:3-7)

Paavali sanoo tässä selvästi, että isä on yksin Jumala (Jumala ei siis ole kolmiyhteinen) ja hän on myös meidän vapahtajamme sitä kautta, että antoi välimiehen, ihmisen kristuksen Jeesuksen lunastaa meidät itselleen syntivelastamme. Isä lähetti poikansa maailman vapahtajaksi (1Joh 4:9-15) ja on yksin pelastussuunnitelman takana, sillä Jeesus ei ollut vielä edes syntynyt silloin, kun isä suunnitteli pelastavansa langenneet ihmiset synnittömän ja viattoman poikansa uhrin ja ylösnousemuksen kautta (Efe 1; 2Tim 1:9-11).

Jesaja, Jeremia ja Psalmien kirjoittajat sanovat isää Jumalaa monessa eri kohdassa Israelin lunastajaksi: Psa 19:15; 78:35; Jes 41:14; 43:13-15; 44:6, 24; 47:4; 48:17; 49:7, 26; 54:5, 8; 63:16; 50:34). Vaikka jotkut kohdat kertovat siitä, miten itse Jahve ja Jumala on tuleva taivaasta, ja joissakin kohdissa Jahven nimi on "eel gibbor" – väkevä jumala – jota sanotaan myös Jeesuksen nimeksi (Jes 9:5), ja monissa kohdissa on siis selvä viittaus herraan Jeesukseen, niin ne kohdat eivät sano kristusta Jumalaksi. Ne todistavat vain yhtäpitävästi muun Raamatun ilmoituksen kanssa siitä, että Jumala ilmestyy meille Jeesuksen kristuksen persoonassa, sillä Jeesus on tullut isänsä nimessä (Joh 5:43) ja isä asuu poikansa ruumiissa (Joh 14:9-11; 20:24-31). Näissä kohdissa ei ole siis mitään viittausta siihen, että Jeesus on Jumala ja kaiken luoja.

Petteri Haipola 3.2.2016

